

Martijn Lucas van Erp, 'Koningspalmen', 2009. Olieverf op doek

Het spul dat de droom maakt

Tijdens de opening van het nieuwe seizoen bij Galerie Jan van Hoof maakte de Hunk van Marjolijn Mandersloot een wat ongemakkelijke indruk. Maar wat wil je ook? De Hunk is iets tussen een mens en een gorilla in, twee meter hoog, met een spierwitte schapenvacht. Sommige galeriebezoekers spraken over 'de verschrikkelijke sneeuwman'. Met wijnglazen en kaasstengels in de hand stonden ze hem meewarig te bekijken. Maar niemand praatte met hem.

Het was aandoenlijk hoe de lobbes erbij stond. Een beetje door zijn knieën gezakt, de armen slap langs zijn lijf. Waar zijn donzige witte rug overging in zijn donzige witte kop, had je je arm om hem heen willen slaan.

De Hunk is precies zo zacht als hij eruit ziet, maar in veel andere beelden speelt Marjolijn Mandersloot met de tactiele indruk die ze wekken. Er staan bijvoorbeeld twee dichtgeknoopte plastic zakken op de galerievloer, die je ook als konijntjes kunt zien. Allebei hebben ze bovenop twee lussen als oren. Maar zo licht als deze beestjes ogen, zo zwaar blijken ze te zijn. Mandersloot heeft de zakken in brons laten gieten. Hun vorm ligt muurvast.

Zoals Mandersloots *Zaklopers* tegelijk plastic zakken en konijnen zijn, zo zijn de fantasielandschappen van Martijn Lucas van Erp te-

gelijk verf en landschap, tegelijk twee- en driedimensionaal. Dat geldt natuurlijk voor alle figuratieve schilderkunst, maar bij Van Erp is het opvallend hoe hij die dubbelheid uitbuit. Lucht en water schildert hij dun en glad, vaak met een vloeiend kleurverloop. Dikker geschilderde takken, rotten, sneeuwvlokken of gebouwen maken zich niet alleen door hun scherpe contouren, maar ook door hun textuur los van die achtergrond. Het schilderij *Koningspalmen* is een goed voorbeeld. Een glad donkerblauw wateroppervlak wordt steeds doorbroken door landtongen in pasteuze gele, groene en oranje verfstreken. Als paletten vol verf drijven ze in het schilderij. Er groeien ranke palmbomen op, die dunne rode schaduw en op het land werpen en slieren weerspiegeling in het water. Zo gaat het met kunst die – letterlijk en figuurlijk – iets voorstelt. Er is het materiaal, er is de illusie die door het materiaal wordt opgeroepen, en net als je je lekker in die illusie aan het verliezen bent, zie je ineens het materiaal terug. De verf, het bronzen plastic: *such stuff as dreams are made of*.

GIJSBERT VAN DER WAL

Terugblik vooruitblik. T/m 11 okt bij Galerie Jan van Hoof, Vughterweg 58-60, 's-Hertogenbosch. Inl: www.janvanhoofgalerie.nl